

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-7(4)/16/JS

Warszawa, 17 marca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/ 32 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy North Food Polska S.A. z siedzibą w Kielcach, od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr 45 z 17 grudnia 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.295.2015.AOK), na podstawie, której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu, tj. panierowanego fileta z czarniaka, oferowanego jako dorsz w panierce **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej od 23 do 29 października 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku, zwanego dalej „*Podlaskim WIIH*”, w restauracji „North Fish” zlokalizowanej w Białymstoku przy ul. Świętojańskiej 15, należącej do przedsiębiorcy North Food Polska S.A. z siedzibą w Kielcach, zwanej dalej również „*stroną*”, inspektorzy występujący w charakterze konsumentów zakupili w oparciu o uwidocznioną ofertę jeden zestaw dania w cenie 16,80 zł składający się z porcji dorsza a’ 110 g w cenie 9,90 zł/porcję oraz dodatków.

W toku kontroli ustalono, że w chłodni placówki brak było filetów z dorsza, stwierdzono natomiast 90 kg filetów z czarniaka (*Pollachius virens*), na co wskazywały etykiety opakowań zbiorczych oraz dowody dostaw WR: 10/020928/2015 z 2015-10-13 i 10/021054/2015 z 2015-10-16.

Dokonany zakup kontrolny potwierdził, że zamiast deklarowanych filetów z dorsza konsumentom oferowano filety z czarniaka, czyli innego gatunku ryby.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 29 października 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.295.2015.AOK) i jego załącznikach.

Pismem z 30 listopada 2015 r. Podlaski WIIH poinformował przedsiębiorcę North Food Polska S.A. z siedzibą w Kielcach, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu zafałszowanego, tj. panierowanego fileta z czarniaka, oferowanego jako dorsz w panierce. Wskazał także na przepisy art. 3 pkt 10 lit. b i art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej oraz art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”.

Jednocześnie poinformował stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przegłądania akt sprawy, a także wezwał do przekazania informacji na temat przychodu i obrotu osiągniętego w 2014 r.

Strona skorzystała z przysługujących uprawnień i pismem z 9 grudnia 2015 r. podjęła polemikę ze stanowiskiem Podlaskiego WIIH w kwestii nieprawidłowego oznaczenia filetów z czarniaka. Przesłała także oświadczenie o przychodzie za 2014 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 45 z 17 grudnia 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.295.2015.AOK), Podlaski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego produktu, tj. panierowanego fileta z czarniaka, oferowanego jako dorsz w panierce.

Pismem z 4 stycznia 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a to: art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), zwanego dalej „Kpa” poprzez odmienne postępowanie organu w tożsamych stanach faktycznych polegających na nieużywaniu przez stronę pełnej nazwy ryby miruna (miruna patagońska lub miruna nowozelandzka) oraz nieużywaniu pełnej nazwy dla dorsza czarnego, skutkujące w przypadku dorsza czarnego wydaniem zaskarżonej decyzji, a w przypadku miruny brakiem stwierdzenia jakichkolwiek naruszeń i zakończeniem postępowania;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji polegający na bezzasadnym przyjęciu, że informacja podawana przez stronę w ofercie handlowej w

zakresie dotyczącym dania „dorsz w panierce” wprowadza klienta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, itd. co skutkowało błędnym przyjęciem, iż strona dopuściła się obrazy przepisu art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1169/2011.

Pismem z 20 stycznia 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011 podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Jak stanowi art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, bez uszczerbku dla ust. 2-4 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Według art. 8 ust. 6 ww. rozporządzenia podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić, tam gdzie to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa

żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011 w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 7 rozporządzenia 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta finalnego w błąd, w szczególności, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności, co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji (ust. 1 lit. a), a także informacje te muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta (ust. 2).

Z art. 37 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. U. UE L 354 z 28.12.2013 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1379/2013”, wynika że państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych zaakceptowanych na ich terytorium wraz z ich nazwami systematycznymi. W Polsce został on wprowadzony na mocy art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 1389 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynku rybnego”. Zgodnie z tym wykazem nazwy łacińskie dla dorsza to: *Gadus morhua*, *Gadus morhua callarias*, *Gadus ogac* oraz *Gadus macrocephalus* natomiast dla czarniaka (dorsza czarnego) to *Pollachius virens*.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,

b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,

c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

W myśl art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy, każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, w brzmieniu na dzień wydania niniejszej decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w restauracji „North Fish” w Białymstoku, należącej do przedsiębiorcy North Food Polska S.A. z siedzibą w Kielcach, stwierdzono, że zamiast deklarowanych filetów z dorsza konsumentom oferowano filety z innego gatunku ryby czyli czarniaka. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podlaski WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną stronie, to jest podmiotowi, który wprowadził do obrotu ww. zafalszowane artykuły rolno-spożywcze.

W ocenie Prezesa UOKiK, ustalenia poczynione przez organ pierwszej instancji wskazywały na popełnienie czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, a więc skutkowały wymierzeniem stronie kary określonej w tym przepisie. Stwierdzone nieprawidłowości świadczyły o podminaniu asortymentowej nadającej produktowi wyższe walory jakościowe niż w rzeczywistości.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji polegający na bezzasadnym przyjęciu, że informacja podawana przez stronę w ofercie handlowej w zakresie dotyczącym dania „dorsz w panierce” wprowadza klienta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, itd. co skutkowało błędnym przyjęciem, iż strona dopuściła się obrazy przepisu art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1169/2011. W opinii strony w związku z tym, że pod koniec września w wykazie oznaczeń handlowych gatunków ryb oraz wodnych bezkręgowców wprowadzanych do obrotu na rynek polski, wprowadzono dodatkowe (alternatywne) oznaczenie dla gatunku czarniak, tj. (dorsz czarny) była ona uprawniona do oznaczania w swojej ofercie handlowej ryby czarniak nazwą dorsz.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK podkreśla, że według dowodów dostaw WR: 10/020928/2015 z 2015-10-13 i 10/021054/2015 z 2015-10-16, a także etykiet opakowań zbiorczych 90 kg filetów z czarniaka (*Pollachius virens*) strona dokonywała

wyłącznie zakupów filetów z czarniaka a następnie oferowała go konsumentom jako „dorsza panierowanego”, podczas gdy dorsz i czarniak to dwa różne gatunki ryb.

Zgodnie z wykazem oznaczeń handlowych gatunków ryb oraz wodnych bezkręgowców wprowadzanych do obrotu na rynek polski każdy przedsiębiorca zobligowany jest do posługiwania się nazwami ryb wymienionymi w tym wykazie. W związku z tym ryby oferowane polskim konsumentom powinny być zgodne z postanowieniami tego przepisu. Według ww. wykazu czarniak (dorsz czarny) (*Pollachius virens*) to inny gatunek ryby niż dorsz (*Gadus* ...). Co więcej stosownie do powszechnie stosowanej systematyki biologicznej czarniak (dorsz czarny) zaliczany jest do taksonomicznego rodzaju *Pollachius* natomiast dorsz do rodzaju *Gadus*. Dlatego też samo określenie „dorsz” jest niewystarczające, zwłaszcza, że ww. wykaz uwzględnia kilka gatunków dorsza, tj. - dorsz atlantycki (*Gadus morhua*), dorsz bałtycki (wschodniobałtycki) (*Gadus morhua callarias*), dorsz grenlandzki (ogak) (*Gadus ogac*) oraz dorsz pacyficzny (*Gadus macrocephalus*).

W związku z powyższym wszyscy przedsiębiorcy zobligowani są do używania polskich nazw ryb w ich pełnym brzmieniu tzn. o ile danemu gatunkowi przyporządkowano polską nazwę składającą się z jednego członu tak jak w przypadku czarniaka wystarczy nazwa czarniak, ale kiedy alternatywna nazwa brzmi „dorsz czarny” nie jest dozwolone stosowanie skrótów typu „dorsz” i należy podawać pełną nazwę „dorsz czarny”. Fakt, że od końca września 2015 r. dopuszcza się na polskim rynku używanie w stosunku do gatunku *Pollachius virens* dodatkowej nazwy „dorsz czarny” nie oznacza, że można ograniczyć się do jednego z członów tej nazwy, tej która bardziej odpowiada podmiotowi zobowiązanemu do podania informacji na temat żywności i tym samym wprowadzać konsumentów w błąd co do gatunku oferowanej ryby.

Należy zauważyć, że podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy oraz że podmiot ten zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych, co wprost wynika z art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1169/2011. Należy uwzględnić, że odpowiedzialność (za informacje na temat żywności), o której mowa w art. 8 rozporządzenia 1169/2011, jest spójna z regułami odpowiedzialności wyrażonymi w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, w świetle którego, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że to strona uchybiła swoim obowiązkom. Dysponując prawidłowo oznakowanymi przez importera opakowaniami zbiorczymi filetów z czarniaka, przekazywała konsumentom nierzetelną wprowadzającą w

błąd informację na temat oferowanej ryby, naruszając tym samym art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1169/2011. Wobec tego organ pierwszej instancji prawidłowo i zgodnie z prawem uznał, iż odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu zafalszowanej porcji dorsza w panierce, ponosi strona, a więc wymierzenie jej kary z tego tytułu było zasadne, ponieważ obowiązek zapewnienia prawidłowego oznakowania przedmiotowych filetów z ryby oferowanej konsumentom w restauracji spoczywał wyłącznie na stronie.

Prezes UOKiK wskazuje, że art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego. Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od winy. Odejście od zasady winy zwalnia organ administracji od obowiązku ustalenia winy wprowadzającego produkt do obrotu. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu zafalszowanego artykułu rolno-spożywczego jest tzw. deliktem administracyjnym, wobec czego organ, po stwierdzeniu faktu zaistnienia nieprawidłowości, może wydać decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną w przewidzianej w ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia są okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę, co do zasady wymierza się za samo naruszenie prawa bez względu na okoliczności, którymi kierowała się naruszając prawo.

Podkreślenia wymaga fakt, że informacja o tożsamości potraw (por. art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011) stanowi jeden z elementów jakości handlowej, a nieuzasadnione w tym przypadku użycie nazwy innej ryby niż zadeklarowanej, naruszało interesy ekonomiczne konsumentów. Tym samym w niniejszej sprawie zostały naruszone przepisy mające na celu ochronę konsumentów i zapewnienie im rzetelnych i prawdziwych informacji o tożsamości gatunkowej produktów.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kpa poprzez odmienne postępowanie organu w przypadku nieużywania przez stronę pełnej nazwy ryby miruna (miruna patagońska lub miruna nowozelandzka) oraz nieużywania pełnej nazwy dla dorsza czarnego, skutkujące w przypadku dorsza czarnego wydaniem zaskarżonej decyzji, a w przypadku miruny brakiem stwierdzenia jakichkolwiek naruszeń i zakończeniem postępowania, Prezes UOKiK uważa, że jest on niezasadny. W ocenie Prezesa UOKiK danie o nazwie „Miruna z cebulką” na oznakowanie, którego powołuje się strona było również oznakowaniem niezgodnym z obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 35 i art. 37 ust. 2 rozporządzenia 1379/2013 i

naruszało postanowienia art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej. Niemniej jednak niezakwestionowanie w toku kontroli tej nieprawidłowości przez Podlaskiego WIIH nie stanowi uzasadnienia dla uznania za prawidłowe oznakowania dorsza czarnego jak oczekuje tego strona.

Prezes UOKiK zaznacza, że w przypadku miruny pominięcie pełnej nazwy gatunku ryby, w ocenie Prezesa UOKiK na tle akt sprawy stanowi niewłaściwą jakość handlową, a nie zafałszowanie, ponieważ miruny (zarówno patagońska jak i nowozelandzka) należą do tego samego rodzaju *Macruronus* (odpowiednio: *Macruronus magellanicus* oraz *Macruronus novaezelandiae*), natomiast czarniak (*Pollachius virens*), zaliczany jest do rodzaju *Pollachius* zaś dorsze do rodzaju *Gadus* (odpowiednio: dorsz atlantycki (*Gadus morhua*), dorsz bałtycki (wschodniobałtycki) (*Gadus morhua callarias*), dorsz grenlandzki (ogak) (*Gadus ogac*) oraz dorsz pacyficzny (*Gadus macrocephalus*). Niemniej jednak, z uwagi na art. 139 Kpa, organ drugiej instancji w niniejszym przypadku nie mógł wydać decyzji mniej korzystnej dla strony odwołującej się. Instytucja zakazu *reformationis in peius* należy do podstawowych gwarancji procesowych prawa obrony strony. Orzeczeniem na niekorzyść strony skarżącej - w rozumieniu art. 139 k.p.a. - będzie każde rozstrzygnięcie, które pogarsza sytuację odwołującego się w stosunku do tej, jaką miał przed wniesieniem odwołania, przy czym pogorszenie to nie musi dotyczyć wyłącznie jego praw czy obowiązków wynikających z prawa materialnego, ale także pewnych uprawnień faktycznych czy procesowych, powstałych w wyniku wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może orzec w sposób, który pogarsza sytuację strony odwołującej się, tj. tę sytuację, którą ukształtowała decyzja organu pierwszej instancji (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. II OSK 1385/13, z dnia 7 lutego 2014 r. sygn. I OSK 1851/12).

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wynosi 1.000 zł, zaś najwyższy stanowi nie więcej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. W niniejszej sprawie stronie wymierzono karę w wysokości 3.000 zł, ustalonej przez organ pierwszej instancji. Kara ta mieści się w granicach ustawowych oraz stanowi .... % przychodu strony za rok 2014, podczas gdy organ pierwszej instancji był uprawniony do wymierzenia tej kary w wysokości od 1.000 zł do .... zł.

Prezes UOKiK przeanalizował ponownie zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej przesłanki uwzględniając stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych i w całości podziela ocenę jaką w tym zakresie zajął Podlaski WIIH.

W związku z powyższym, wymierzenie kary, jak uczynił to organ pierwszej instancji, zdaniem Prezesa UOKiK, było prawidłowe. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne

były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, w tym bez znamion zafałszowania. Jednocześnie wymierzenie kary spełni funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, jak i ustalenie jej wysokości, należy uznać za prawidłowe i zgodne z prawem.

Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o chylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji, należy uznać za niezasadny, w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak również obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kar na gruncie ustawy o jakości handlowej.

Jak stanowi art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej (w tym bez cech zafałszowania), a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto, spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia rzetelnej informacji o składzie produktu.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski